



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 20/2017
09.02.2017. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Снежане Андрејевић, председника већа, Бисерке Живановић и Споменке Зарић, чланова већа, у извршном поступку извршног повериоца "АА" , ..., кога заступа Никола Шијан, адвокат из ..., против извршног дужника "ББ" ..., кога заступа Сузана Марковић, адвокат из ..., ради извршења на основу извршне исправе, одлучујући о сукобу надлежности између Основног суда у Новом Саду и Привредног суда у Новом Саду, у седници већа одржаној 09.02.2017. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За поступање у овом извршном предмету стварно је надлежан Основни суд у Новом Саду.

Образложење

Решењем Основног суда у Новом Саду И 2743/10 од 28.11.2016. године, тај суд се огласио стварно ненадлежним за поступање у овој правној ствари и списе по правноснажности доставио Привредном суду у Новом Саду, позивом на члан 2. Закона о изменама и допунама Закона о уређењу судова ("Службени гласник РС" бр. 106/2015 од 21.12.2015. године) којим је измењен дотадашњи члан 25. став 2. тако што је прописана надлежност привредног суда и у поступцима извршења на основу извршних исправа када се односе на привредне субјекте, као у овом случају, на члан 17. став 1. Закона о парничном поступку и члан 10. Закона о извршењу и обезбеђењу.

Привредни суд у Новом Саду није прихватио уступљену надлежност, па је списе уз акт И 328/2016 од 18.01.2017. године доставио Врховном касационом суду у Београду ради решавања сукоба надлежности јер сматра да се измењене одредбе Закона о уређењу судова не могу примењивати на поступке који су започети по раније важећем Закону о уређењу судова, при чему је у овом случају поступак извршења окончан. Привредни суд сматра да по члановима 32, 20. став 5. и члан 3. став 6. Закона о извршењу и обезбеђењу, није предвиђена могућност да се у току спровођења извршења промени стварна или месна надлежност суда у било којој процесној ситуацији.

Врховни касациони суд је одлучујући о насталом сукобу стварне надлежности, на основу одредбе члана 23. став 2. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“, број 125/04, 111/09, 36/11 и 53/13-УС), који се примењује на основу одредбе члана 506. став 1. важећег Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“, број 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС и 55/14), а у вези одредбе члана 10. Закона о извршењу и обезбеђењу („Сл.

гласник РС“, број 31/11, 99/11, 109/13-УС, 55/14 и 139/14), који се примењује на основу члана 545. сада важећег Закона о извршењу и обезбеђењу („Службени гласник РС“ бр. 106/15), и члана 30. став 2. Закона о уређењу судова („Сл. гласник РС“, број 116/08, ... 101/13), утврдио да је за поступање у овом предмету стварно надлежан Основни суд у Новом Саду.

Иницијални акт, предлог за извршење поднет је 07.07.2005. године, на основу решења Општинског суда у Новом Саду И 298/03 од 02.04.2003. године (правноснажно 11.04.2003. године), којим је на основу споразума странака о заснивању заложног права закљученог 02.04.2003. године под бр. И 298/03, између повериоца "ВВ" ... и дужника "ББ" из ..., а ради обезбеђења потраживања повериоца према дужнику, на основу уговора о оквирном кредиту, одређена укњижба заложног права на непокретностима описаним у решењу, на којима је носилац права коришћења дужник "ББ" из ..., ради наплате дуга у износу од 53.819.610,41 динара, проценом и продајом заложене непокретности и намирењем повериоца из износа добијеног продајом. Решењем Општинског суда у Новом Саду И 2017/05 од 08.07.2005. године дозвољено је предложено извршење. Решењем Окружног суда у Новом Саду Гж 184/2007, жалба извршног дужника је делимично усвојена и решење о извршењу Општинског суда у Новом Саду И 2017/2005 од 08.07.2005. године укинато у делу којим је дозвољено извршење на парцели ... њива ..., ЗКУЛ ... КО ... и предлог извршног повериоца за дозволу извршења на описаној некретности одбијен, док је у преосталом побијаном делу којим је дозвољено извршење на парцели ... и парцели ... жалба одбијена и првостепено решење потврђено. Закључком Општинског суда у Новом Саду И 2406/07 од 23.10.2007. године одређено је финансијско вештачење ради утврђивања висине повериоцевог потраживања према дужнику. Решењем Основног суда у Новом Саду И 2743/10 од 19.05.2010. године утврђено је да је "АА" ..., правни следбеник раније означеног повериоца "ГГ", па се означава као поверилац у овој правној ствари, а ради намирења 94.5819% износа преосталог, ненамиреног дела потраживања према дужнику, који износ ће се утврдити посебним решењем у даљем току поступка, након усмене одбране налаза и мишљења вештака економско-финансијске струке. Против овог решења извршни дужник је изјавио жалбу, која је одбијена решењем Вишег суда у Новом Саду Гж 6008/10 од 27.05.2011. године. Поднеском од 23.10.2012. године извршни дужник је тражио отклањање неправилности у раду са образложењем да је у поступку примењивана метода обрачуна камате комформном методом која је одлуком Уставног суда проглашена неуставном, због чега је предложио да се поново ангажује стручно лице ради исказивања преосталог износа потраживања повериоца применом методе простог интересног рачуна. Решењем Основног суда у Новом Саду И 2743/10 од 07.12.2012. године одбијен је предлог извршног дужника за отклањање неправилности у раду. Против овог решења извршни дужник је изјавио приговор који је одбијен решењем Основног суда у Новом Саду Ипв И 73713 од 05.02.2013. године.

Поднеском извршног повериоца од 18.02.2014. године, извршни поверилац је обавестио суд да је примио уплату преосталог дела дуга и трошкове извршног поступка, те да је у потпуности намирено његово потраживање. Закључком Основног суда у Новом Саду И 2743/10 од 20.02.2014. године извршни поступак је закључен, и наложено РГЗ Служби за катастар непокретности ... да изврши брисање заложног права. Одлуком Уставног суда Уж 1777/2013 од 25.01.2016. године, ставом првим изреке, усвојена је уставна жалба "ББ" и утврђено да је решењима Основног суда у Новом Саду И 2743710 од 07.12.2012. године и Ипв И 73/13 од 05.02.2013. године

повређено право подносиоца уставне жалбе на правично суђење. Ставом другим изреке, поништено је решење Основног суда у Новом Саду Ипв И 73/13 од 05.02.2013. године и одређено да суд поново одлучи о приговору подносиоца уставне жалбе изјављеном против решења тог суда И 2743/10 од 07.12.2012. године. У образложењу је указано да је одлуком Уставног суда I Уз 82/2009 утврђено да метод обрачуна законске затезне камате применом конформне методе није у сагласности са Уставом, те да је извршни суд погрешно констатовао да је та одлука без значаја на даљи ток поступка извршења, указивањем да се отклањање штетних последица на нивоу појединачног акта огледа у томе да се извршење правноснажних појединачних аката донетих на основу прописа који се више не могу примењивати не може ни дозволити ни спровести, а ако је извршење започето – обуставиће се по члану 60. став 3. Закона о Уставном суду. Решењем Основног суда у Новом Саду Ипв И 1401/16 од 18.10.2016. године, приговор извршног дужника од 21.12.2012. године, допуњен поднеском од 24.12.2012. године је усвојен и решење Основног суда у Новом Саду И 2743/10 од 07.12.2012. године укинута и предмет враћен првостепеном суду на поновно одлучивање, са образложењем да је висина преосталог потраживања извршног повериоца које се намирује у овом извршном поступку, утврђена на основу налаза и мишљења вештака од 08.06.2009. године, који је приликом сачињавања налаза обрачун законске затезне камате вршио применом тада важеће конформне методе обрачуна, која је оглашена неуставном, па је суд био дужан да утврди висину потраживања повериоца правилном применом метода обрачуна законске затезне камате. Након тога, Основни суд у Новом Саду је донео решење И 2743/10 од 28.11.2016. године, којим се огласио стварно ненадлежним за поступање.

Према члану 3. став 1. Закона о извршењу и обезбеђењу, за одлучивање у поступку извршења и обезбеђења стварно је надлежан основни и привредни суд у складу са законом којим се одређује надлежност судова, изузев за одлучивање по ванредним правним лековима, у ком случају се надлежност суда одређује у складу са законом.

Према члану 25. став 2. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“ 116/08...106/15) привредни суд одређује и спроводи извршење на основу извршних и веродостојних исправа када се односе на лица из става 1. тачка 1. (привредни субјекти). До ступања на снагу Закона о изменама и допунама Закона о уређењу судова ("Службени гласник РС" бр. 106/2015 од 21.12.2015. године) привредни суд је био надлежан само за одређивање и спровођење извршења на основу веродостојних исправа која се односи на привредне субјекте.

Према члану 13. став 1. тачка 4. Закона о извршењу и обезбеђењу ("Службени гласник РС" бр. 31/11), извршна исправа је између осталог, заложна изјава сачињена сагласно прописима којима се уређује хипотека.

Према члану 3. став 6. Закона о извршењу и обезбеђењу, суд пред којим је поступак покренут задржава надлежност и кад је овим законом прописана надлежност више судова.

Према члану 32. Закона о извршењу и обезбеђењу, предлог за одређивање другог стварно или месно надлежног суда није дозвољен.

Привредни суд је правилно закључио да прелазним и завршним одредбама Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“ 116/08) није прописан прелазни режим у започетим поступцима извршења. Тумачењем цитираних одредаба Закона о извршењу и обезбеђењу произлази да промена стварне надлежности у овој фази поступка није могућа. То би било супротно и начелу ефикасности и целисходности и праву странке на окончање поступка у разумном року у смислу члана 10. став 1. и став 2. Закона о парничном поступку. Имајући у виду да је извршење у целости спроведено те да се сада поступак води ради отклањања неправилности у извршењу, целисходно је да о томе одлучје суд који је спровео извршење. Зато је за даље поступање у овом предмету стварно надлежан Основни суд у Новом Саду.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је применом члана 23. став 2. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр. 125/04, 111/09), одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Снежана Андрејевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић